

ویژه کارکنان شهرداری ها و دهیاری ها و شوراهای اسلامی و روستا

نوآوری اجتماعی و پایداری محیط زیست

در سالهای کنونی، انبوهی از مشکلات بلندمدت، کوتاه مدت و جدی در حوزه محیط زیست و سیاست های اجتماعی پدیدار شده است. بحرانهای مالی و اقتصادی و دگرگونی های پرشتاب اجتماعی همچون تغییرات جمعیتی، ما را ملزم نموده است تا از دریچه ای جدید به یکپارچگی اجتماعی - فرهنگی و پایداری محیط زیست توجه کنیم. سرمایه گذاری مداوم روی سرمایه انسانی در بطن سیاستگذاری ها با توجه به مقرون به صرفه تر و کارآمدتر نسبت به گذشته جزء مهمی ازین راهبردهاست. دراین میان نوآوری اجتماعی همیشه نقش مهمی در کمک به سازگاری سیاست اجتماعی با مسائل جدید ایفا می کند و به همین دلیل است که موضوع راهبردی، در اروپای ۲۰۲۰ بوده است.

برخی از موارد مورد تاکید در گفتمان اروپای ۲۰۲۰ عبارتند از:

- در سیاست اشتغال، تقاضا برای کار باید بیشتر گردد و افزایش حمایت از کسب و کارهای نوپا، خود اشتغالی و اقتصاد اجتماعی ترویج داده شود.
- برای وصول به اقتصاد سبز، بخشهای فناوری اطلاعات، ارتباطات و خدمات بهداشت و درمان باید تقویت شود تا بر مشکلاتی نظیر دستیابی به اقتصاد کم کربن با منابع کارآمد، سالخوردگی جمعیت و شتاب تغییرات فناورانه غلبه گردد.
- به تعادل بین کار و زندگی شخصی که عامل مهمی در حمایت از بهبود اقتصاد، جمعیت پایدار و رفاه فردی و اجتماعی است، توجه بیشتری شده است.
- پشتوانه های مالی و قانونی باید برای نوآوران سیاست اجتماعی ایجاد شود. این روند به مشارکت تازه ای بین بخش های خصوصی، دولتی و جامعه مدنی نیاز دارد تا راه حلهایی بیابند که از نظر مالی، منطقی و از نظر اجتماعی مقبول باشند.

نتیجه گیری: کشور ایران برای نوآوری و کارآفرینی از ظرفیت های شگرفی برخوردار است. اما از این گنجینه بزرگ برای حل مشکلات اجتماعی و مسائل محیط زیستی چندان استفاده نمی شود. ترویج و افزایش نوآوری اجتماعی - اقتصادی، به ایجاد کسب و کارهای سبز و موفق می انجامد که با ترکیب خلاقیت با پایداری، جامعیت و یکپارچگی به پیشرفت همه جانبه ختم خواهد شد؛ این سازوکار مولد جامعه ای به روز، فعال و دانا محور است که ماحصل آن موکد آموزه ها و کردارهای حفاظت از محیط زیست و پایداری زمین برای آیندگان با تاکید بر آرمان " آینده پایدار " است.